

- 4) Codebitorul dintr-un contract de credit se încadrează în noțiunea de „consumator”, așa cum este definită ea prin prevederile art. 2 lit. (a) din Directiva 93/13 CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și ale art. 1 alin. (2) lit. (a) din Directiva 87/102/CEE?
- 5) Dacă răspunsul la această întrebare este unul pozitiv, principiul efectivității drepturilor conferite de directive este satisfăcut în situația în care cuantumul dobânzilor, comisioanelor și taxelor este adus doar la cunoștința debitorului principal, prin intermediul extrasului de cont lunar sau prin afișare la sediul băncii?
- 6) Directiva 87/102 CEE se interpretează în sensul că banca are obligația de a informa în scris atât debitorul, cât și codebitorul cu privire la plafonul de credit, dobânda anuală și costurile aplicabile de la data încheierii contractului de credit, precum și cu privire la condițiile în care acestea pot fi modificate, procedura prin care contractul de credit încetează, dar și despre orice modificare survenită pe durata contractului de credit asupra dobânzii anuale sau cu privire la costurile intervenite ulterior semnării contractului de credit, în momentul în care intervin aceste modificări, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin intermediul unui extras de cont ce se furnizează în mod gratuit?

⁽¹⁾ Directiva nr. 93/13/CEE a Consiliului, din 5 aprilie 1993, privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29; Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273)

⁽²⁾ Directiva Consiliului, din 22 decembrie 1986, de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum (87/102/CEE) (JO L 42, p. 48, Ediție specială 15/vol. 1, p. 252)

⁽³⁾ Directiva 98/7/CE a Parlamentului european și a Consiliului, din 16 februarie 1998, de modificare a Directivei 87/102/CEE de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum (JO L 101, p. 17, Ediție specială 15/vol. 4, p. 210)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Cluj (România) la data de 22 iulie 2014 – SC
Capoda Import-Export SRL/Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan**

(Cauza C-354/14)

(2014/C 361/05)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Cluj

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC Capoda Import-Export SRL

Pârâți: Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan

Întrebările preliminare

- 1) Dacă dreptul UE, și anume art. 34 din TFUE, art. 31 alin. (1) din Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective [(Directivă-cadru)] ⁽¹⁾, art. 1 lit. (t) și (u) din Regulamentul CE nr. 1400/2002 al Comisiei Europene ⁽²⁾, poate fi interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale precum cea din art. 1 alin. (2) din O.G. nr. 80/2000, ca instituind o măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import, legislație conform căreia, pentru libera circulație (vânzare, distribuire) a produselor și materialelor de exploatare noi, din categoria celor care privesc siguranța circulației rutiere, protecția mediului, eficiența energetică și protecția împotriva furturilor vehiculelor rutiere, este necesară fie prezentarea de către vânzător/distribuitor/comerciant a unui certificat de omologare sau certificare în vederea introducerii pe piață și/sau a comercializării emis de către producător, fie, dacă acesta nu a fost obținut de către vânzător/distribuitor/comerciant sau nu este deținut de acesta, parcurgerea procedurii de omologare a produselor respective de către Registrul Auto Român și obținerea unui certificat de omologare în vederea introducerii pe piață și/sau a comercializării emis de către RAR, în condițiile în care, deși vânzătorul/distribuitorul/comerciantul deține un certificat de conformitate în vederea introducerii pe piață și/sau a comercializării pus la dispoziție de distribuitorul dintr-un alt stat membru UE al pieselor și care distribuie liber pe teritoriul aceluși stat membru UE acele piese, acest certificat este insuficient pentru a permite libera circulație/vânzare/distribuire a mărfurilor menționate?

- 2) Dacă dreptul UE, și anume art. 34 din TFUE, respectiv noțiunea „măsuri cu efect echivalent unor restricții cantitative”, art. 31 alin. (l) din Directiva 2007/46/CE, art. 1 lit. (t) și (u) din Regulamentul CE nr. 1400/2002 al Comisiei Europene, poate fi interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale care stabilește ca insuficient pentru a permite libera comercializare a produselor și materialelor de exploatare noi, din categoria celor care privesc siguranța circulației rutiere, protecția mediului, eficiența energetică și protecția împotriva furturilor vehiculelor rutiere, certificatul de conformitate în vederea introducerii pe piață și/sau a comercializării pus la dispoziție de distribuitorul dintr-un alt stat membru UE al produselor și materialelor de exploatare noi, din categoria celor care privesc siguranța circulației rutiere, protecția mediului, eficiența energetică și protecția împotriva furturilor vehiculelor rutiere, în condițiile în care acest distribuitor dintr-un alt stat membru UE distribuie liber pe teritoriul aceluși stat membru UE acele piese, certificat în conformitate cu care piesele respective pot fi comercializate pe teritoriul Uniunii Europene?

⁽¹⁾ JO L 263, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1400/2002 al Comisiei din 31 iulie 2002 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate în sectorul autovehiculelor (JO L 203, p. 30, Ediție specială 08/vol. 1, p. 112).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 11 august 2014 – Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Société Sodiaal International

(Cauza C-383/14)

(2014/C 361/06)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Pârâtă: Société Sodiaal International

Întrebările preliminare

Articolul 3 alineatul (1) al patrulea paragraf din Regulamentul nr. 2988/95 ⁽¹⁾, potrivit căruia prescripția devine efectivă cel mai târziu la data la care expiră o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție, fără ca autoritatea competentă să fi impus o sancțiune, mai puțin în cazul suspendării acțiunii administrative în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din acest regulament, se aplică numai în ipoteza în care autoritatea competentă nu a impus o sancțiune, în sensul articolului 5 din regulament, la expirarea unei perioade egale cu dublul termenului de prescripție, sau se aplică și în ipoteza neadoptării în acest termen a unei măsuri administrative, în sensul articolului 4 din regulament?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).